

1 ולהעיר, שהתלמידים השלוחים הנ"ל, שעדיין לא מלאו להם עשרים שנה, ראו את כ"ק מו"ח אדמו"ר
2 רק בקטנותם, קודם שהגיעו לכלל הבנה והשגה, ולא זכו שכ"ק מו"ח אדמו"ר ישקיע בהם ריבוי כחות
3 כו', ואעפ"כ, נסעו מתוך שמחה וטוב לבב, וללא "פשט'לאך", ועל ידם תושלם הכוונה ד"יפוצו מעינותיך
4 חוצה", ועי"ז - יפעלו ביאת המשיח.

5 יג. (וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א):
6 אף שאזנם הגשמית אינה שומעת את הדברים הנאמרים - הרי אצל בני נמשכים הברכות אל המקבל
7 למרות ריחוק המקום בגשמיות.

8 ובכן, יהי רצון שתומשך להם ברכת הצלחה מופלגה ללא מדידות והגבלות כלל,
9 ובפרט בנוגע לעיקר מטרת נסיעתם - לייסד "בית גדול"⁸⁷, כדברי הגמרא במסכת מגילה⁸⁸: "שמגדלין
10 בו תורה", הן נגלה והן חסידות, ו"מגדלין בו תפלה" (שעי"ז נעשים כל עניני התומ"צ כדבעי),
11 ויקויים בהם "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"⁸⁹, עד ל"נחלה בלי מצרים"⁹⁰.

* * *

12 יד. מאמר (כעין שיחה) ד"ה כי תשא את ראש בני ישראל גו'.

* * *

13 טו. הביאור בפירושו רש"י על הפסוק¹¹ "ויקטר עליו קטורת", "שחרית וערבית, כמו שנאמר⁹¹ בבוקר
14 בבוקר בהטיבו את הנרות וגו'"⁹² - דכיון שיש מקום לומר שקטורת זו שונה מהרגיל (כשם שעריכת
15 הלחם ביום חול והדלקת הנרות בבוקר היו שונים מהרגיל)⁹³, לכן צריך רש"י להבהיר שהיתה כפי הרגיל,
16 "שחרית וערבית כמו שנאמר כו'", וגם "בהטיבו את הנרות", כי ע"פ פשוטו של מקרא הדליקו הנרות
17 (כמו כל עבודות המשכן) גם בשבעת ימי המילואים - הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס⁹⁴ בלקו"ש
18 ח"ו ע' 225 ואילך.

19 טז. דובר גם אודות מ"ש רש"י בפ' שמיני על הפסוק⁹⁵ "ויבוא משה ואהרן וגו'", "למה נכנס משה
20 עם אהרן, ללמדו על מעשה הקטורת", דלכאורה⁹⁶ הרי זה בסתירה למ"ש בפרשתנו "ויקטר עליו קטורת"
21 דקאי בפשטות על משה?

22 ויובן בהקדם הביאור בפרש"י על הפסוק⁹⁷ "ויקרב גו' ויקטר גו' מלבד עולת הבוקר", "כל אלה עשה
23 אחר עולת התמיד" - שאי אפשר לומר ש"מלבד" פירושו חוץ (כבכל מקום), שהרי עולת הבוקר הקריב

(87) מלכים-ב כה, ט.

(88) כז, רע"א.

(89) ויצא כת, יד.

(90) שבת קיח, סע"א.

(91) תצוה ל, ז.

(92) לאחרי השאלות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, שיש להפסיק
עתה, כדי "ליתן ריח", ובינתיים אולי יחשבו ("אפשר וועט מען
זיך כאַפן") על התירוצים*.

וכיון שנמצאים כבר לאחר חצות, ששייך כבר ליום שלאחריו
(כמובן מהדינים דאמירת תחנון), ר"ח אדר שני - הרי בודאי שישנו
הענין ד"משנכנס אדר מרבין בשמחה" (תענית כט, סע"א), באופן

נעלה יותר מאשר בחודש אדר ראשון, ולכן יפסיקו בניגון שמח.

(93) נוסף לכך שכללות העבודה בשבעת ימי המילואים לא

היתה עבודה ע"ד הרגיל - כדברי רש"י במסכת יומא (ג, ב) "אין

קרוי עבודה .. שהוא בלבוש בגדי כהונה, ושל משה בחלוק

לבן"; וכדברי התוס' במסכת ע"ז (לד, א - ד"ה במה) ש"כל ז'

ימי המילואים שהי' משה מעמיד המשכן ומפרקו הי' נחשב כמו

במה, ואין בגדי כהונה בבמה".

(94) בשילוב שיחת ש"פ ויק"פ תשכ"ו.

(95) ט, כג.

(96) ראה גם לקו"ש שם הערה 15. שיחת ש"פ שמיני תש"מ.

(97) שם, יז.

(* יש לציין שביום הש"ק בבוקר הודיע כ"ק אדמו"ר שליט"א שבהתוועדות יתבאר פירושו רש"י זה (על הפסוק "ויקטר עליו קטורת"). והורה
להודיע זאת להר"י שי' וואלדמאן - בהתאם לבקשתו שכ"ק אדמו"ר שליט"א יואיל להודיע מראש איוה פירושו רש"י יתבאר בהתוועדות, כדי
שיוכלו לעיין ולהתכונן כו' (ראה גם תרי"מ חמ"ט ע' 117; ע' 132; ע' 149) - המו"ל.